

Arrest

nr. 56 056 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“in uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde (1) (2) wordt aan (M.A.) (...) van nationaliteit Russische Federatie, het bevel gegeven om uiterlijk op 11 november 2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje,

Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7, alinea 1,2° van de wet van 15 december 1980).

Op 05/05/2009 nam de Raad voor Vreemdelingen betwistingen de beslissing "weigering vluchtelingenstatus - weigering subsidiaire bescherming".

Betrokkenen maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 03/06/2009 Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van het artikel van de artikelen 7,1 2 en verder van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, Manifeste beoordelingsfout. Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekers, het artikel 7 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer deze stelt dat zonder afdoende motivering ivm de persoonlijke situatie van verzoeker een bevel wordt gegeven. Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd. Dat aan iedere administratieve rechtshandeling weliswaar draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen, doch dat er eveneens moet nagegaan worden of de administratieve rechtshandeling rationeel te verantwoorden is - quod non. Verzoekende partij is afkomstig uit Tsjetsjenië. Verzoeker heeft een negatieve beslissing ontvangen inzake haar asiel maar is onverwijderbaar. Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw Nieuwsbrief Terugkeerpraktijk — Oktober 2007 stelt op P27- 28 in hun nieuwsbrief:

Russische federatie Praktijk:

Trage terugname van personen zonder identiteitsdoc: p. zonder identiteitsdoc. dienen eerst voor het consulaat (in Brussel of in Antwerpen) te worden geïdentificeerd. Hiervoor wordt een onderzoek naar hun identiteit ingesteld dat meestal veel tijd (verschillende maanden) in beslag neemt. Voor p. die niet willen meewerken aan de repatriëring zou de ambassade in de regel weigerachtig zijn om de identificatie uit te voeren en documenten af te geven., dit omwille van het feit dat dit tegen de Russische grondwet zou zijn. Een bilateraal protocol-akkoord zou in november getekend worden, in navolging van het terugnameakkoord dat afgesloten is tussen de Europese Unie en de Russische federatie. Wat dat precies als gevolg zal hebben qua veranderingen inzake procedure moet nu duidelijk worden. Regelmatig grensledingen (Dublinovernames) naar Polen, Duitsland en ook Slowakije. Tsjetjenen uit Tsjetsjenië worden niet verwijderd. Uit de verwijderingstatistieken is niet op te maken of Tsjetjenen niet uit Tsjetsjenië naar andere gebieden van de Russische federatie worden gerepatriëerd. Uit de praktijk blijkt dat p. van Tsjetsjeense origine uit Rusland wel worden gerepatriëerd naar Rusland. Zij worden immers geregistreerd als Russen en bovendien wordt niet bijgehouden naar waar Russen worden verwijderd. Naar In het kader van vrijwillige terugkeer levert het consulaat LP af aan Tsjetsjenen, maar de procedure is traag, vaak tot 6 maand (bron: IOM, 24:08/2007). Veiligheid: Een aantal organisaties waaronder ECRE en Amnesty International zijn van oordeel dat Tsjetsjenen geen intern vestigingsalternatief hebben elders in de Russische Federatie, dwz dat voor hen heel Rusland onveilig wordt geacht. ECRE bevestigde in een paper van maart 2007 zijn standpunt dat Tsjetsjenen niet mogen worden teruggestuurd naar geen enkele plaats in de Russische Federatie of naar een ander land waar

geen garantie is op een eerlijke procedure (bijvb Slowakije). (bron: ECRAN weekly update 23/3/2007 en zie ook: Amnesty International roept in zijn laatste rapport over Tsjetsjenië alle landen op om mensen die het conflict in Tsjetsjenië zijn ontvlucht niet terug te sturen naar daar en ook niet naar andere delen van de Russische Federatie (bron: Amnesty International, May 2007). Vluchtelingenwerk Vlaanderen stelt op 3 juli 2008: terugkeerbegeleiding door Vluchtelingenwerk Vlaanderen voor kandidaatterugkeerders naar Tsjetsjenië, Dagestan of Ingoesjetië. Uit een analyse van rapporten over de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en aangrenzende regio's, blijkt dat de situatie nog sterk problematisch is. Ook al is er voor Tsjetsjenië ontegensprekelijk verbetering, onze analyse houdt in dat het voor terugkeer naar deze gebieden nog te vroeg is en dat de veiligheidssituatie nog moet verbeteren. Bovendien stellen we vast dat de (veiligheids)monitoring die we voor deze regio's kunnen aanbieden, onvoldoende intensief kan zijn. Monitoring is sowieso de zwakst mogelijke vorm van bescherming en zelfs die blijkt moeilijk in de gegeven omstandigheden."

Dat geenszins gemotiveerd wordt waarom het verzoek van verzoekende partij niet dient afgewacht. Dat verweerder derhalve een manifeste beoordelingsfout maakte door de persoonlijke situatie van verzoeker, die prefect geïntegreerd is niet te onderzoeken en de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekers derhalve, niet afdoende motiveerde."

Verzoeker voegt niets toe in de repliekmemoirie.

2.2. De rechten van verdediging zijn niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: *"De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7, alinea 1,2° van de wet van 15 december 1980). Op 05/05/2009 nam de Raad voor Vreemdelingen betwistingen de beslissing "weigering vluchtelingenstatus - weigering subsidiaire bescherming". Betrokkenen maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 03/06/2009 Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."*

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Verzoeker betoogt dat hij "onverwijderbaar" is en "Dat geenszins gemotiveerd wordt waarom het verzoek van verzoekende partij niet dient afgewacht."

Verzoeker laat na aan te tonen dat hij een verzoek heeft gedaan en verduidelijkt bovendien niet over welk verzoek het gaat. Een dergelijke vage en onduidelijk uiteenzetting laat de Raad niet toe zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC